

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут, а према потреби и више пута недељно. Претплата се полаже у напред, и то најмање за пола године код свију полицијских власти, и износи: 20 динара на годину за државна и општинска надлештва, а за све друге претплатнике у опште 12 динара годишње. За иностранство: годишње 24, полугодишње 12 динара у злату. Поједини бројеви „Полицијског Гласника“ не продају се. Рукописи се не враћају.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

КРЕТАЊЕ КРИМИНАЛИТЕТА у месецу јуну 1910. год.

Према званичним извештајима окружних начелстава и Управе града Београда, у току месеца јуна ове године извршено је у Србији:

1. Убивстава	23
2. Детоубивстава	5
3. Нехотичних убивстава	7
4. Покушаја убивстава	27
5. Разбојништва	11
6. Силовања	2
7. Тешких телесних повреда	20
8. Паљевина	15
9. Опасних крађа	89
10. Злонамерних попиштаја туђих ствари	17 ¹⁾

Од изложених дела пронађено је:

Убивстава	22	или	95.6%
Детоубивстава	5	»	100 %
Нехотичних убивстава	7	»	100 %
Покушаја убивстава	27	»	100 %
Разбојништва	11	»	100 %
Силовања	2	»	100 %
Тешких телесн. повреда	20	»	100 %
Паљевина	1	»	6.6%
Опасних крађа	41	»	46.6%
Злонамерних попиштаја туђих ствари	4	»	23.5%

Највећи број убивстава извршен је помоћу *ватреног оружја* (11), затим помоћу *тупог оруђа* (5), помоћу *оштрог* (5), и *дављењем* (2).

Узроци њиховом извршењу лежи: у *међусобној свађи* за 12 случајева, у *освети* за 2 случаја, у *домаћој распри* за 1, и у *вршењу званичне дужности* за 1, (убијен

1) У јуну месецу пр. год. дела ових било је:

1. Убивстава	32
2. Детоубивстава	1
3. Нехотичних убивстава	4
4. Покушаја убивстава	30
5. Разбојништва	6
6. Тешких телесних повреда	21
7. Паљевина	20
8. Опасних крађа	176
9. Злонамерних попиштаја туђих ствари	51

хајдук). За 7 случајева узроци су непознати.

Посматрана према местима у којима су извршена, изложена убивства јављају се: у срезу ресавском 3, у срезу посавском округа београдског 2, у срезу хомољском 2, у срезу пожепском 2, у срезу моравичком 2, и по 1 у срезovima: тамнавском, колубарском округа ваљевског, пчињском, гужанском, кључком, (непронађено), рамском, моравском округа пожаревачког, љубињском, качерском, подунавском, орашском и драгачевском.

Детоубивства су извршена: у срезу мачванском 2, и по 1 у срезovima: лесковачком, расинском и звишском.

Нехотична убивства извршена су по 1 у срезovima: пчињском, ресавском, деспотовачком, косаничком, рачанском, и у варошима: Нишу и Зајечару.

Покушаји убивстава извршени су: у срезу власотиначком 2, у срезу трстеничком 2, у срезу азбуковачком 2, у срезу мачванском 2, и по 1 у срезovima: лесковачком, јабланичком, јасеничком округа крагујевачког, неготинском, кључком, поречком, расинском, ресавском, нишавском, звишском, моравском округа пожаревачког, орашском, подунавском, добричком, прокупачком, ужичком, драгачевском и у варошима: Крагујевцу и Београду. Сви ови покушаји извршени су у међусобној свађи и освети.

Разбојништва су извршена: у срезу пожаревачком 2, и по 1 у срезovima: колубарском округа ваљевског, масуричком, лепеничком, поречком, ресавском, рамском, хомољском, зајечарском и трнавском.

Силовања су извршена по 1 у срезovima: јабланичком и крагујевачком.

Тешке телесне повреде извршене су: у срезу тамнавском 4, у срезу таковском 3, у срезу параћинском 2, у срезу мачванском 2, у срезу поцерском 2, у срезу качерском 2 и по 1 у срезovima: космајском, неготинском, деспотовачком, звишском и ужичком.

Паљевине су извршене: у срезу грочанском 2, у срезу лесковачком 2, у срезу бањском 2 и по 1 у срезovima: власо-

тиначком, оба јасеничка, неготинском, поречком, параћинском (пронађена), алексиначком, сврљишском и љубињском.

Вредност свих ових паљевина износи око 7.000 динара.

Опасне крађе извршене су: у вароши Београду 13 (12 пронађених), у срезу ваљевском 4 (3 пронађене), у срезу посавотамнавском 4, у срезу поречком 3, у срезу ресавском 3 (2 пронађене), у вароши Гуприји 3, у срезу јадранском 3, у срезу мачванском 3 (1 пронађена), у срезу млавском, 3 (1 пронађена), у срезу звишском 3, у срезу моравском округа пожаревачког 3, у срезу колубарском округа ваљевског 2 (обе пронађене), у срезу лесковачком 2 (обе пронађене), у срезу ражањском 2, у срезу параћинском 2 (обе пронађене), у срезу бањском 2, у срезу пожаревачком 2 (1 пронађена), у срезу хомољском 2 (1 пронађена), у срезу црногорском 2 (1 пронађена), и по 1 у срезovima: посавском округа београдског, подгорском (пронађена), посавском округа ваљевског (пронађена), тамнавском (пронађена), пчињском, масуричком, лепеничком (пронађена), неготинском (пронађена), брзопаланачком, жупском (пронађена), трстеничком, (пронађена), темњињском (пронађена), левачком (пронађена), деспотовачком (пронађена), дужничком (пронађена), белопаланачком (пронађена), таковском, качерском, орашком (пронађена), јасеничком округа смедеревског, заглавском, бољевачком, косаничком, златиборском, ариљском, драгачевском, жичком и у вароши Пожаревцу.

Вредност свих ових крађа износи око 6.000 динара.

Злонамерних попиштаја туђих ствари било је: у срезу лепеничком 2 (1 пронађен), у срезу ражањском 2 и по 1 у срезovima: врачарском, посавском округа ваљевског, лесковачком, масуричком (пронађен), гужанском, крагујевачком, брзопаланачком, параћинском, ресавском, деспотовачком (пронађен), нишском (пронађен), алексиначком и бањском.

Вредност уништених ствари износи око 2.000 динара.

Поред изложених дела у току месеца јуна извршено је у Србији и 22 само-

убиства, и то: у вароши Београду 2, у срезу пчињском 2 и по 1 у срезovima: оба кољубарска, ваљевском, грузанском, лепеничком, крајинском, расинском, ресавском, деспотовачком, азбуковачком, рамском, пожаревачком, љубићском, тичком, трнавском, драгачевском и у варошима: Крагујевцу и Крушевцу.

Ова самоубиства извршена су: вешањем 10, ватреним оружјем 10, давлeњем

у води 2. Узроци њиховом извршењу леже: у болести за 6 случајева, у страху од казне за 2, у душевном растројству за 2, у домаћим неприликама за 2, у честољубљу за 1, у старачкој изнемоглости за 1, у жалости за 1, у домаћој расири за 1, а за 6 случајева узроци су неознати.

Општи преглед до сада изложених дела овакав је:

Текући број	О К Р У Ж И	Убиства	Дeтoубиства	Нехoтична убиства	Пoкушаји убиства	Разбојништва	Силовања	Тешке телесне повреде	Паљењe	Опасне крађе	Злонамeрни понeштаји туђих ствари	Самоубиства	Пoкушаји самоубиства
1	Округ београдски	2	—	—	—	—	—	1	2	1	1	1	—
2	« ваљевски	2	—	—	—	1	—	4	—	9	1	2	—
3	« врањски	1	1	1	4	1	1	—	3	4	2	2	—
4	« крагујевачки	1	—	—	2	1	1	—	1	1	4	3	—
5	« крајински	1	—	—	3	1	—	1	2	5	1	1	—
6	« крушевачки	—	1	—	3	—	—	—	—	4	2	2	—
7	« моравски	3	—	2	1	1	—	3	1	11	3	2	—
8	« нишки	—	—	1	—	—	—	—	4	2	3	—	—
9	« пиротски	—	—	—	1	—	—	—	—	2	—	—	—
10	« подрински	—	2	—	4	—	—	4	—	10	—	1	—
11	« пожаревачки	4	1	—	2	4	—	1	—	14	—	2	—
12	« руднички	2	—	—	—	—	—	5	1	2	—	1	—
13	« смедеревски	2	—	—	2	—	—	—	1	2	—	—	—
14	« тимочки	—	—	1	—	1	—	—	—	2	—	1	—
15	« топлички	—	—	1	2	—	—	—	—	1	—	—	—
16	« ужички	2	—	1	1	—	—	1	—	4	—	—	—
17	« чачански	3	—	—	1	1	—	—	—	2	—	2	—
18	Управа града Београда	—	—	—	1	—	—	—	—	13	—	2	—
Свега:		23	5	7	27	11	2	20	15	89	17	22	—

Из канцеларије Антропометријско-Полицијског Одељења Министарства Унутрашњих Дела, 20. јула 1910. године АБр. 1382. у Београду.

СТРУЧНИ ДЕО

О ПРОДАЈИ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ОДЛУКА СУДСКИХ

(НАСТАВАК)

Код продаје непокретних добара, даје се, у аустријском праву, извесна сигурност, од стране лицитаната, ради извршења свих ових обавеза које леже на највећем понуђачу. По §-у 147. Exekutionsordnung-a, ако друкчије није изврши судија наредио, та обезбеда мора износити најмање десети део од проценене вредности непокретнога добра и његових пертиненција („...zum mindesten den zehnten Teil des Schätzungswertes der Liegenschaft und des Zubehörs“).¹⁾

¹⁾ Други и трећи став §-а 147. истога Закона говори о томе који од надметача није дужан дати обезбеду. Да приметимо да, противно ономе што бива код нас (в. §. 179. Аустријскога Exekutionsordnung-a), поверилац који је тражио извршење (der betreibende Glaubiger), као и надметачи који, на пописаној непокретности, имају прибежених примања, немају

Кауција дата од стране највећег надметача остаје све дотле, по § 148. став први, док тај надметач не испуни све обавезе које је на се примио на лицитацији или док судска одлука којом се одбија од тога да му се пописана непокретност уступи („bis zur rechtskräftigen Versagung des Zuschlages“) не постане извршна. Осталим, пак, лицитантима кауција се враћа (§ 149. Exekutionsordnung-a).¹⁾

Немачки Грађ. Суд. Поступак овде је друкчији: по њему не постоји, код јавних продаја непокретних добара, општа обавеза, за надметаче, да положе претходно кауцију. Немачки је систем ту ова-

по аустријском Exekutionsordnung-у право на ослобођење од давања обезбеђења (Sicherheitsleistung), на основу самога закона; у трећем ставу истога параграфа стоји само то, да судија може бити овлашћен, у условима продаје, Versteigerungsbedingungen, тим лицитантима „eine besondere Sicherheitsleistung ganz oder teilweise zu erlassen“. В. Manz'sche Gesetz-Ausgabe: Die Exekutions-Ordnung, §. 352; Canstein, op. cit., II, § 849, 856.

¹⁾ Canstein, op. cit., II, § 858. „Ueber die Versteigerung ist ein Protokoll zu führen, in welchem.... die Bestätigung des Rückempfanges der Vadien jener Bieter aufzunehmen sind, welche das Executionsobject nicht erstanden haben“.

кав: „Ради осигурања против ризика, вели Fitting (op. cit., S. 657), да се добро уступи надметачу који не би био сигуран платац, може свако заинтересовано лице чије би право могло бити оштећено услед неиспуњења услова продаје захтевати од надметача обезбеду, али одмах по учињеној понуди.“¹⁾

Ова обезбеда по правилу је једна десетина од понуде, и то се мора положити у новцу или у хартијама од вредности. Суд има одмах да реши о давању обезбеде. Ако се нађе да овој има места, она се мора одмах извршити предајом (новца или хартије од вредности) суду, иначе се понуда одбија као непуноважна. Разуме се да се дато обезбеђење враћа надметачу, ако продаја на њему није остала.²⁾

У француском праву, кауција се не полаже ни код продаје непокретних добара, а то стога што се тамо не могу надметачи лично надметати већ преко нарочитих помоћника судских који се зову les avoués (чл. 705. Франц. Грађ. Суд. Поступка) и којима је дужност да се увере о имовном стању (la solvabilité) лицитанта. „Истина, веле Boitard, Colmet-Daage et Glassons (Leçons de procédure civile, II, p. 448), l'avoué може лицитирати за неко инсолвентно лице (pour une personne insolvable), али он ће тада бити одговоран и биће осуђен на накнаду штете (чл. 711.), ако је његов клиенат опште познат као инсолвентан.“ Осим тога, извршилац продаје има за дужност да одбије, од надметања, сваког оног за кога би се знало да је инсолвентан (notoirement insolvable), при свем том што се један avoué јавља да хоће, да се за њега надмеће (чл. 711. Франц. Грађ. Суд. Поступка). Наравно, овде се претпоставља, да је l'avoué, још на лицитацији, означио лице за које лицитира, што он не мора да учини: момент када је један avoué дужан објавити име надметача за кога је добро купио, ако је продаја на њему остала, то је онај који нормира чл. 707. Франц. Грађ. Суд. Поступка, где стоји: „L'avoué, последњи надметач (le dernier enchérisseur) дужан је, у року од три дана, рачунајући од дана продаје, казати за кога се је надметао и прибавити његов пристанак, иначе поднети његово овлашћење (représenter son pouvoir), које ће остати уз оригинал изјаве de l'avoué; а ако ово не би учинио, он ће бити лично оглашен као купац, а осим тога на њега ће се применити и одредба чл. 711.“ (В. опширније о овоме: Boitard, Colmet-Daage et Glasson, op. cit., II, p. 454).

7°, Поједини исходи јавне продаје.

а. §. 486., у допуни од 14. јула 1878. год. (зб. 33., стр. 58.), предвиђа, најпре, такав случај да је један од купаца одмах понудио, за пописано добро, више од проценене вредности, „и с тим би се дру-

¹⁾ Fitting вели даље, у примедби под 3: „Овај захтев важи и за даље понуде истога надметача.“ Повољнији је положај надметача „Wenn ihm eine durch das Gebot gedeckte Hypothek, Grundschuld oder Rentenschuld zusteht.“ Постоје даље надметачи који су ослобођени обавезе давања обезбеде.

²⁾ Код Fitting-a стоји управо: „in genügender Weise durch Uebergabe an das Gericht...“

гима, који су ради куповине имања тога дошли, одузела могућност да и сами лицитирају,“ то јест: остали који су у циљу надметања дошли не налазе да могу, за пописано добро, дати више од тога купца који је, за то добро, понудио изнад процењене вредности. Тада ће, вели се, даље, у истом законском пропису (допуни §-а 486.), извршни орган бити дужан саопштити то протоколарно присутним повериоцима и позвати их да се они изјасне о томе: да ли пристају да се пописано добро уступи том једином лицитанту по цену коју је он понудио. Ако они одговоре афирмативно, власт ће добро том лицитанту уступити, у смислу §-а 481., и тако ће се продаја закључити. Разуме се да, ако повериоци на то не би пристали, извршни орган ће продају одложити и другу одредити.

У овој допуни §-а 486. предвиђен је и овакав случај: »... или би се на против десило, да осим тог једног купца није ни било више купаца,“ случај у коме ће извршни орган поступити онако исто као и у првој претпоставци, то јест: саслушаће присутне повериоце односно тога да ли хоће да се томе једном купцу пописано добро, по цену коју је понудио, да или не. Ако повериоци негативно одговоре, власт ће, наравно, одредити другу продају. Питање је само ово: да ли, и у овом, другом, случају, тај једини купац треба да нуди, за добро које се продаје, више од процењене вредности, па да полицијска власт буде дужна поступити онако како је то у допуни §-а 486. речено, или ће она поступити тако и онда ако је тај једини купац понудио само процењену вредност или и мање од ове. На сваки начин, и овде се мисли на то да је тај једини купац понудио *више од процене*, а то се види и из упоређења допуне §-а 486., — долуне која сачињава други став тога параграфа — са његовим првим ставом: у овом, првом, ставу говори се о случају када, на лицитацију, не дође ни један надметач, купац, или дошао је један лицитанат али тај не нуди, за пописано добро, једну суму која би прелазила процењену вредност.

Када ћемо узети да стоји први случај из другог става §-а 486.: „ако би при лицитацији један од купаца с места понудио такву цену, која би била већа од процењене вредности, и с тим би се другима, који су ради куповине имања тога на лицитацију дошли, одузела могућност, да и сами лицитирају,“ а када, пак, други, то јест: »... или би се на против десило, да осим тог једног купца није ни било више купаца...“? Када ћемо, другим речима, знати: да ли, осим оног купца који, за пописано добро, нуди изнад процењене вредности, има још лицитаната? То ћемо знати, бар код продаје непокретних добара, по томе што ће они који желе лицитирати ту своју намеру показати полагањем кауције, односно тиме што ће утврдити постојање једног од оних узрока који их, и код продаје непокретних добара, ослобађају обавезе давања кауције (§ 479., став други, трећи и четврти).

У самој ствари, између ова два случаја, предвиђена у допуни §-а 486., нема

разлике: у оба случаја имамо то да постоји само један лицитанат који нуди извесну суму за пописано добро — а та сума, као што знамо, прелази процењену вредност — и осим тога лицитанта нема више ни једног који би више давао. Равнодушно је сада да ли је понуда тога купца једина зато што она остали који су лицитирања ради дошли не дају више, или стога што, у опште, више купаца, осим тога једног, није дошло. Због тога законодавац није ни требао горњу двојеност да прави, већ је било довољно казати: ако на лицитацији један купац понуди одмах, за пописано добро, изнад процењене вредности, па нико други не да од њега више, онда ће извршни орган саслушати присутне повериоце о томе да ли они пристају да се добро томе купцу, по цену коју он нуди, уступи, или ће се нова продаја одредити.

(НАСТАВИЌЕ СЕ)

Ж. Перић

КРИМИНАЛНИ МУЗЕЈ

Жандамеријске школе у Волау²⁾ (Пруска)

(СВРШЕТАК)

IX. Збирка опасних ствари одузетих од сумњивих лица.

Пушке, револвери, ножеви, „боксери“, ножеви и пушке у штаповима, гвоздени штапови и разни предмети за ударање: од масивне гуме, од гвозђа и од дрвета или коже па на доњем делу оловом отечани.

X. Отрови.

Овде се налазе разни отрови у течности, праху и комађу као и есенције којима се тровање извршити може.

XI. Збирка забрањених списа.

Разне забрањене књиге и брошуре, често потпуно исте садржине, али под разним насловима, у различитим форматама и са другојачијим корицама. Сlike које уде моралу. Новине и слике противу владаоца, вере, војске и народности.

XII. Убиства и самоубиства.

У овоме одељењу изложени су предмети употребљени при убиствима као: ватрена оружја од најпростијих до најсавршенијих, разни ножеви, сикире, сатаре, ђулета, штапови, држаљ, мотке, конопци и т. д. даље, одела и обуће убица и убијених, сукије, зрна и чауре метака, снимци трагова као и код крађе и т. д. У једноме стакленоме орману изложено је 28 лобања лица која су убивена ударцем по глави, у већини случајева и оруђа којима су убиства извршена, ради срањења дејства и трагова. При разгледању овога одељења испрчано ми је неколико интересантних случајева, који са изложеним предметима стоје у вези. Три од тих случајева одмах ћу овде навести.

1. На згаришту једне изгореле шупе за смештај сена, нађени су остаци изгорелог леша служавке Н. Прегледом остатака леша, нађен је на кости лобање

иза увета узан насилан отвор. По извесним околностима пала је сумња на старскога радника Н. да је он девојку убио, однео је у шупу на шупу упалио. Међу алатима овога радника нађено је једно полуобло и узано длето, које се потпуно слагало са отвором на лобањи. Раднику је суђено и осуђен је, ма да је дело одрицао. Кад је пресуда постала извршена, осуђени је признао дело, али је изјавио да убиство није извршио длетом, како је то у пресуди стајало, него из револвера. Пажљивијим прегледом лобање после овога признања, нађено је доиста, на ивици коске под огорелом кожом, са-струганог олова од револверскога метка.

2. У једноме механскоме дворишту посвађају се и потуку два сељака. Пошто су се изударали голим рукама, један од њих двојице довати са земље парче полу труле даске, које је било 0.50 м. дугачко, 0.10 широко и 0.02 дебело, удари њиме другога по глави и на месту га убије. Лобања је пробивена округло, у пречнику око 0.02 м. јер је на томе месту била дебљине коре јајета, услед болести сифилиса. Пример, како се може, под извесним околностима, извршити убиство и оруђем на први поглед неспособним за то.

3. Лобања једнога самоубице, који је стигао да из револвера испали на себе три метка и то: један у чело, један у слепо око и један у груди. Оружје је било поуздано а метци тако управљени, да је сваки за себе био довољан да смрт проузрокује.

XIII. Бомбе у злочинима.

Изложени су динамитски метци са упаљачима и остаци од употребљених бомби као: парчета од судова у којима су бомбе биле спрењене, ексер, парчета гвозђа и жице.

XIV. Уништење зачетка код матера.

Овде се могу видети разна унутарња и спољна средства за насилно побацивање: течности, прашкови и траве. Шприцеви и слични инструменти. Поред овога поређани су у 10 тегли са шпиритусом побачени зачетци разнога доба.

XV. Лажне мере.

Мере за тежину, дужину и за запремину, које су удешене да показују мање или више него што треба да буде.

XVI. Фотографија у криминалној служби.

Фотографски снимци лешева, горелих зграда, трагова, повређених делова тела и предмета и слике злочинаца по Бертиљоновом систему.

Школа располаже са неколико фотографских апарата и са целокупним прибором за Бертиљонаж.

XVII. Одељење трагова дивљачи.

Овде су на преко тридесет табли изложени у очврснутоме песку трагови разне четворожне и пернате дивљачи, и то у положајима кад ова стоји, лагано иде и кад трчи.

XVIII. Одељење разних патрона и њиховог дејства.

У овоме одељењу изложено је око 50 врсти разних патрона за пушке и револ-

КРИМИНАЛНА ПОЛИЦИЈА

(НАСТАВАК)

По извршеном злочину, око 11³/₄ часа, виђен је носилац пакета како иде брзим кораком улицом „Laeken“, у правцу централне пијаце. Он је долазио од Севера, а ишао је у правцу Југа. Човек овај ишао је поред куће левим тротоаром улице, носећи пакет под левим пазухом. Видели су га како је ушао у улицу „Hirondelles“, скрећући такође у лево, у правцу Истока. Такође су га видели како је испитивао околинину, улицу „Fleurs“, с леве стране, и како је по овоме направио један полукруг, у лево, и вратио се одједном натраг, прикривајући се у лево, у сенци од оградe пред кућом бр. 14. ит.д. и како је, најзад, оставио свој пакет пред кућом бр. 22, у улици „Hirondelles“, на левој страни тротоара. Тек пошто се опростио пакета, злочинац је окренуо косо и у десно да би се дохватио средине улице „Hirondelles“.

Од куда овај ход и ово скретање у лево код носиоца пакета? Зато што је он долазио с десне стране. Овде лево представља Исток, а десно Запад. Због природне опозиције својих покрета, као резултата непроменљиве опозиције физичких сила привлачења и одбијања, које су управљале злочинчевим радњама, злочинац је, упућујући се Југо-Истоку, морао неминовно долазити од Северо-Запада. Фатално, кућа злочина треба да буде у сектору северо-западном квартара улице „Laeken“, југо-источно према тачци А, а северо-западно према тачци Б.

За злочинчево косо скретање у лево, које је констатовао сведок Жан Батист Де Конинк, а које је и власт забележила, имамо две опсервације.

Ево прве: На ово скретање утицао је тежак пакет, који је ношен под левим пазухом. Тело девојчице од 8 год. тежило је најмање 19 килограма, а пакет, остављен у улици „Hirondelles“, у коме су били труп, глава и хаљине детине, тежио је више од 16 килограма. За ношење пакета ове тежине под пазухом и у живом ходу, потребан је велики напор. Са гледишта физичког, у овом случају потребно је водити рачуна о силама, које су способне да модификују наше покрете и њихов правац. Правац хода носиоца пакета, ако није био ограничен, био је бар подложен утицају стране, која је била изложена већим напорима. Злочинац је ишао нормално, с лева у лево, скрећући у лево због већег напора своје леве стране. У другом акту злочина, т. ј. у прелазу од куће његове до места остављања пакета, његов ход, под утицајем напора због ношења пакета, био је, са гледишта физичких закона, потпуно правилан и нормалан. Ништа се, међутим, не противи претпоставци, да је злочинац одбацио своје бремене на месту које му се учинило најзгоднијим за остављање леша; да је ово место изабрао свесно, услед размишљања, са тенденцијом и чврстом намером да изведе једно лукавство, и да се, на овај начин, вешто покрије.

Наша друга опсервација ова је: Сведок Де Конинк тврди, да је човек, који је носио пакет с лешом, ишао левом страном улице, и додаје: „Човек је тада ишао средином улице, али без пакета“. Овом фразом, коју је забележио истражни судија, ударен је печат истине на сведокову изјаву. И доиста, у његовој сведоци налази се једна ствар, коју нико није могао изменити: примена физичког принципа о паралелограму сила и о његовом рашчлањавању. Злочинац је у ходу скретао у лево зато што је под левим пазухом носио пакет тежи од 16 килограма, и што је његов ход био под утицајем великог напора леве стране. Али, чим се ослободио терета и осетио се олакшан, равнотежа се код њега повратила, и с тога се упутио средином улице. Сведок је видео овај факт, он га потврђује, и ово тврђење мора бити истинито. Примене принципа о паралелограму сила опште су. Један пример за ово пружа нам летећа птица. Кад би оба крила, која се ослањају на ваздух по коме машу, махала са истом силом, лет би био у правој линији, али пошто су покрети крила неједнаки, правац летења постаје кос под утицајем крила које се више напреже. Исти принцип може се применити и на покрете пливања на равном површини воде, на правац чамца и т. д.

Изјава сведока Де Конинка утврђена је, дакле, и једним неоспорним физичким доказом. Његова сведоциба, међутим, у апсолутној је контрадикцији са сведоцибом Делфине Дисар, тако да се ове две сведоцибе не могу никако измирити. Ми смо дужни да примимо, као тачно и искрено оно, што је утврђено и једним физичким принципом, и да дефинитивно одбацимо сведоцибу која има против себе све невероватноће, и у којој су скупљени најфантастичнији карактери.

* * *

Ми сада познајемо: центар Жанине опасности и почетну тачку злочинчевог пута; знамо правац његовог хода од почетне тачке, као год што, с друге стране, знамо завршну тачку његовог пута и правац његовог завршног хода; најзад знамо и сектор региона злочина. Помоћу ових познатих и извесних елемената, биће нам могућно да тачно и у целини реконструишемо злочинчев пут.

Жана је пресретнута око 7 часова у вече пред фламанским позориштем, и одведена у десно од улице „Laeken“ кејом „Pierre de Taille“. Ми имамо, дакле, један пут са скретањем у десно, у правцу Југо-Запада. У 11³/₄ часа њен ишчеречен леш бачен је у лево од улице „Laeken“, у улици „Hirondelles“. У овом другом делу злочина ми имамо један пут са скретањем у лево, у правцу Југо-Истока. Ми, такође знамо, да је завршни ход злочинчевог пута био жив, брз. Злочинац је долазио са извесне дистанције. Жана је одмамљена са границе, која раставља северо-источни од северо-западног сектора, и одведена у сектор северо-источни. Њен леш одбачен је на улазу у сектор југо-источни. Свега је један пут за саобраћај између сектора југо-источног и северо-западног, а то је улица „Grand-Hospice“.

око 15 врста барута у зрну и листу и разне врсте сачми и капели.

У циљу проучавања дејства и трагова ватрених оруђа, састављена је збирка од стаклених окана, земљаних табли и дрвених предмета, на које је гађано из пушака и револвера, са различитих одстојања, управно и косо. Неке од земљаних табли гађане су у влажном стању на су после осушене.

XIX. Трагови крви на разним предметима.

Да би се видело како трагови крви на разним предметима изгледају, овде су ти трагови вештачки изложени на 140 разних предмета, од хартије, дрвета, тканине, стакла, гвожђа, гуме, камена, земље и песка.

XX. Одељење гума за велосипеди.

Збирка је састављена из 25 парчета гуми за велосипеди, (спољна гума) разних шара, обима и нарезотина. Збирка служи за упут слушаца у распознавању трагова велосипеда, пошто је употреба његова у Пруској веома распрострањена.

XXI. Збирка окова за злочинце.

Овде се могу видети разни окови како за ноге тако и за руке, који су употребљавани од најстаријих времена па до данас.

XXII. Збирка жандармских извештаја о злочинима.

У нарочитој орману налази се преко стотине пробраних извештаја о злочинима. Ти су извештаји оригинали, које су жандарми разним властима писали. Уз извештаје врло често налазе се и скице ситуације на месту злочина као и непосредне околине његове.

Дворана музеја снабдевена је осветљењем за вечерња предавања. После једномесечне наставе у школи, почињу се доводити слушаоци у музеј 1—3 пута недељно. Ту им се, у вези са пређеном наставом у школи, показују поједини примери, упућују се нашта требају нарочито и прву пажњу да обрате при појединим злочинима, износи им се рад и читају извештаји жандарма приликом појединих злочина, па се онда претреса, да ли је тај жандарм добро чинио, да ли је још и шта требао и могао да уради и. т. д.

Као што сам напред рекао, већину предмета за музеј добија школа од судских и полицијских власти¹⁾, и то готово редовно, са свима актима вођене истраге по дотичноме злочину. Предмети у музеју означени су бројевима, који преко једне књиге упућују на акта о томе предмету. И обратно: У нарочити регистар уписују се све власти које су школи штогод послале, те да се у случају тражења могу ствари и акта натраг вратити. Остале предмете и инструменте, набавља школа из свога кредита, који годишње износи 25.000 марака.

У Београду.

В. Андрић, капетан.

¹⁾ Једнога нашега судскога писара из унутрашњости упитао сам једном, шта раде наши судови са предметима узанићеним у појединим злочинима? „Па, кад их се повисе накупи, ми их једнога пијачнога дана изнесемо и селацима продамо“ — гласно је озбиљан одговор господинов.

Злочинац је могао доћи само из ове улице, и он је њоме несумњиво дошао. Не треба се чудити што га нико није видео, пошто је ово улица широка, усамљена, суморна, са зградама двеју болница, и апсолутно пуста, нарочито око 11³/₄ часа у вече.

Пошто су познати елементи проблема, остаје нам да испитамо који су могући путеви, којима је злочинац ишао од А до Б. Број ових путева веома је ограничен, а после последње анализе остаје само један. Прегледајмо их све

Први пут. — Тачке А и Б, т. ј. тачка одвођења детета и одбацивања његовог леша, везане су међу собом правом линијом, која представља улицу „Laeken“. Средња тачка S — кућа злочина — не може се нагазити на овој линији; прво с тога, што би на овом врло живом путу завођач са дететом био опашан око 7 часова у вече; затим и због тога, што ни у једној засебној кући ова улица нема стана за самца; и најзад, што је утврђено, да је Жана одведена кејом „Pierre de Taille“.

Други пут. — Овај пут обухвата улице: „Laeken“, „Canal“, „Marcg“, „Grand Hospice“, „Laeken“ и „Hirondelles“. Он је невероватан и немогућан. Жана је, на заборавимо, била врло позната у кварту улице „Laeken“. Шта више, она се могла врло лако познати: дете лепо и према својим годинама добро развијено, са црвеном капом на лепој, плавој коси, са дугачким и тешким огртачем који јој је допирао до стопала, и, најзад, са ешарпом угасите боје која јој је окружавала врат и спуштала се низ огртач у облику звезде. Да је Жана прешла са злочинцем део улице „Laeken“, између фламманског позоришта и улице „Canal“, она би несумњиво била виђена, пошто је овај део

(наставите се)

ПОУЧНО-ЗАБАВНИ ДЕО

ПОЛИЦИЈСКИ ПСИ

Нови уписи руског полицијског пса „Трефа“.

Убиство

Начелник клинског среза московске губерније, беше известио једнога дана телефоном, у 1 сат по подне, своју централу у Москви, да је у реону његовог среза извршено једно грозно убиство. у циљу плачке, и да зликовац за собом није оставио никаквог трага. Даље је начелник молио, да му се ради проналазачка кривица одмах упути полицијски чиновник Димитријев са његовим псом „Трефом“. Молба је његова примљена.

Г. Димитријев се првим возом кренуо из Москве са „Трефом“ за станицу Чесмено удаљену од Москве за 104 врта.

На станици Чесмено, полицајци са жандармима сачекају Димитријева и извести га да је на 18 врта од станице нађен убијен један непознати човек.

Ноћ, кад је Димитријев стигао била је бурна. Вејавица и хладноћа била је

тако велика да се те ноћи није могло ништа предузимати.

Л е ш

У 7 сати изјутра г. Димитријев пође на лице места, где на 10 метара од пута у снегу нађе леш из чијег су врата изјале две велике ране. Локве крви обилно су натопиле снег око убијеног. По изгледу убијени је могао имати око 50 година а од мештана се г. Димитријев извести да је убијени закупац. Леш је лежао у снегу око 7 дана.

Пронаћи кривица није биле лака ствар. Дуго лежање убијеног, и велика вејавица уништавали су траг убице и наду г. Димитријева да ће пронаћи убицу.

Тим пре што је око места убиства било око 20 села.

Но, ма како да су околности биле тешке, ипак је ваљало почети са трагањем и зато даду „Трефу“ да омирише одело убијеног, које је било смрзнуто од крви. „Треф“ пошто је мирисао поднети му предмет, окрене се неколико пута у месту, после чега појури галопом по трагу који је само њему био познат.

За Трефом

Он се упути ка селу Залишину. Но кад је протрчао једну врсту, „Треф“ окрене низ брдо и после дужег трчања он сиђе на пут који је водио у село Шестаково. По путу није дуго трчао па је затим прескочио неколико плотова и тек тада застао пред једном сељачком колебом.

Пратиоци његови одмах уђу у показану им колебу и у њој нађу само једну жену, која на постављено питање одговори: да је то колеба њеног мужа Николе Гладилина, и да се он налази у механи где пије вотку. Кад је добављен Никола и упитан о убиству он је одговорио уобичајеним одговором:

Ја ништа не знам, нити сам штогод видео. У кафани пијем од Светог Николе.

Наравно, одговором његовим пратиоци „Трефови“ нису се задовољили, већ почну претрес колебе и убрзо нађу више његових ствари умрљаних крвљу и једну крваву мараму.

Армуникаш Васко

Гладилин је и даље одрицао своју кривицу и учешће у убиству. Он се бранио као да је у очи Св. Николе дошао неки армуникаш Васко са једним непознатим и да су целу ноћ лумповали и пили у његовој колеби а затим отишли у правцу к месту извршеног убиства.

Одмах је добављен Васко који је изјавио да је то савршена лаж, и да он Гладилина и не познаје. После тога истражници су били на чисто да је убица Гладилин; но да је несумњиво имао и саучесника, с тога од колебе Николине пуне даље „Трефа“ а сами пођу за њим.

Даље за Трефом

„Треф“ протрча до колебе, која је у истом реду до Гладилинове, и ту се опет заустави. У колеби је била само једна баба, која је изјавила да је њен муж отишао у Москву ради тражења службе. Од ове колебе „Треф“ дође даље за трагом

и стаде пред колебом која је била преко од Гладилинове, у коју уђоше истражници.

Убица

У овој колеби живео је сељак Михеј, који је раније био фабрички радник, но који је сад без службе. На унакрсна питања вештих истражника Михеј после малог опирања призна да је он извршио убиство заједно са Гладилином. Но Гладилин и даље упорно одрицаше своју кривицу. На крају крајева и сам Никола почне се кајати и признавати кривицу.

Оба затим испричају како је извршено убиство и да је убијени лежао седам дана мртав у снегу.

Убиство начелника депо-а на станици „Голутвин.“ Рад „Трефа“.

Примивши телефонски извештај о убиству на станици „Голутвин“, инжињера А. Трофимова, московски губернантор В. Цунковски, одмах је издао наредбу да се на место извршеног убиства пошаље чувени пас — детектив „Треф“.

Како је убиство извршено између 6—7 сати ујутру, а „Треф“ је доведен на лице места тек у 8 часова у вече, и како су дотле трагови убице могли бити уништени другим траговима, то је успех „Трефов“ био несигуран. Нарочито још и с тога, што је убиство извршено из револвера а не ножем, те је убица могао и неприлазити својој жртви, те тиме оставити трага од себе.

Све те околности доводиле су у сумњу успех пса.

Кад је „Треф“ био пуштен, он је од убијеног пошао у правцу села Митијајева, које је удаљено 4 врте од станице „Голутвин“. За њим су се пустили трком истражници и детективи. Један од полицајца прича о раду Трефовом ово:

Ићи за „Трефом“ у стопу, то је апсолутно немогуће, јер он час трчи ливаком, час пређе железничке шине, час опет прескочи јаму или ограду и за све то време он иде ужасном брзином. Не... По који пут застане, и почне мирисати око себе; други пут иде веома полако и несигурно; док други пут иде највећом брзином, тако да његов пратилац и сопственик г. Димитријев не може да га стигне.

И тако „Треф“ узевши правац села Митијева заустави своје пратиоце пред кућом Павлова, који је био радник у тим радионицама, у којима је убијени Трофимов био надзорни инжињер, а одакле је Павлов био отпуштен још 1905 године за време немира, у које време Трофимов није још ни постављен за инжињера.

Павлов је био познат полицији, која га је тражила због једног убиства, те према томе он и није живео у својој кући, али се говорило да је тог јутра, кад је убиство извршено, виђен на станици.

Опште је мишљење било у Голутвину да је убиство Трофимова извршено по наговору радника из овете а не у циљу плачке. И да је највероватније да је то убиство извршио Павлов, кога су рад-

ниш изабрали баш с тога, што је он већ имао на души једно убиство за које је трабао да одговара и човек је у таком послу искусан.

Могуће је, да је он на то пристао из користољубља или из пакости, као отпуштени раденик за рачун својих другова.

После овог првог успеха „Трефовог“ полицајци се врате натраг на станицу Голутвин.

Интересанто је било видети ову чудновату животињу у бифету железничке станице како седи поред свога газде и како са пажњом посматра путнике. Многи од присутних сазнавши за паметну животињу нудили су да „Трефа“ наране, но г. Димитријев им није дозволио рекавши: Он још није свршио свој посао, и не сме јести јер ће онда рђаво трагати.

Појединости даљег трагања.

Кад је „Треф“ изведен пред 12 људи — раденика, који су били у радионици у времену кад је убиство извршено, онда је он почео живо лајати на тројицу од њих. Доцнијом истрагом утврђено је да су баш та тројица били у споразуму са убицом.

Из радионице је „Треф“ повео полицијске агенте у једну од оближњих кућа, у којој је становала собарица Вјелјакова, код које је често долазио Павлов. Одатле их је повео до близу једне железничке карауле, па затим опет преко железничких шина у село Митјајево пред кућу оца Павловог.

Родитељи Павлови изјавили су, да Павлов није већ давно њиховој кући долазио, нити они што о њему знају. Тек доцније мати Павлова признала је, да је он последњи пут долазио њиховој кући баш на сам дан убиства.

Дргоцене податке дала је полицајцима нека Скарина ондашња сељанка. Она им исприча да је Павлова видеала после извршенога убиства и да јој је он, показавши руком на депо, рекао:

— Иди, видећеш тамо шта сам ја урадио. После тога он јој је испричао да је инжењера Трофимова убио.

На њено питање зашто је то учинио он јој одговори: „Због другова; они су ме молили, јер је он са њима тирански поступао.“

Сви радници који су били у радионици депо-а у времену кад је извршено убиство похапшени су, а међ првима ова тројица на које је „Треф“ лајао.

Претрес у стану Павлова

Сутра дан извршен је претрес стана Павловог, и том приликом у његовом сандуку нађена је маса разних крађених ствари. На основу тога је закључено, да је Павлов морао извршити сва убиства и крађе које су се десиле по околини у последње време. Тако, у јануару месецу у близини станице Голутвин нађен је убијен и опљачкан један бакалин; три недеље после тога убио је бакалина Григоријева; недељу дана после овог убиства убио је лојача Кишиљкова, за кога се говори да је знао о спреманом убиству над инжењером Трофимовом и да га је хтео проказати власти.

Кад су били саврњени куршуми извађени из тела Григоријева бакалина и инжењера Трофимова онда је утврђено да су идентични од чега се да извести да је за оба убиства одговоран Павлов.

С руског

А. Ј. Андоновић

ПОУКЕ И ОБАВЕШТЕЊА

Учињена су нам ова питања:

I

Суд општине прокопо-кутинске, актом својим Бр. 1209, пита:

„Указом Н. В. Краља, од 4. јуна ове године, одобрено је решење Народне Скупштине од 22. маја ове год. да се село Чагровац одвоји од своје садање општине прокопо-кутинске у срезу и округу нишком, и споји са општином дугопољском, која би се звала „Општина Чагровачка“ у истом срезу и округу.

По овоме указу и решењу скупштинском, село се је Чагровац одвојило од ове општине, спојило са дугопољском општином и створило општину „чагровачку“.

Па како је општина дугопољска, с којом се је село Чагровац спојило, бирала за себе општинске часнике, а село Чагровац кмета и одборнике при овој општини, по закону који сада постоји, то се учтиво моли уредништво за објашњење у следећем:

1. Да ли ће и за чагровачку општину остати исто општинско часништво, које је изабрано и у дужност уведено за општину дугопољску, с којом се је село Чагровац спојило и само назив општине изменило, или ће се ново часништво бирати и ако се морају бирати нови часници, онда да ли се имају бирати и кметови, пошто су бар њих сама села на својим посебним зборовима изабрала.

На случај да се за општину дугопољску, односно сада чагровачку, не морају бирати други нови часници, онда на који би се начин имао регулисати број одборника за свако село, пошто се придоласком села Чагровца у општину дугопољску не мења бројна стања одборника, и онда број одборника из села Чагровца повећава општи одређени број одборника за ту општину по чл. 70 зак. о општинама.“

— На ово питање одговарамо:

Како чл. 59. закона о општинама у вези са чл. 60. истог закона говори само о спајању већ постојећих општина, а не додирује изречно и случајеве спајања појединих села са овом или оном општином, какве случајеве предвиђа чл. 8 поменутог закона, то би се могло рећи, да је ово питање остало нерегулисано законом.

Али кад се узме у обзир то, да је спајањем општина са појединим селима, у већини случајева, измењен бројни одношај гласача; да много пута распложење придруженог села може бити од утицаја на избор председника; да се истинско распложење грађана целе општине може констатовати само новим избором; да би,

много пута, придружено село могло дати много бољег кандидата и т. д. онда се не може претпоставити да је законодавац у чл. 63. имао на уму само оне случајеве, кад се спајају две постојеће општине, него се мора узети да ова одредба важи и за случајеве кад поједина села улазе у састав постојећих општина.

За овај конкретан случај мора се тако узети и по томе, што број одборника села Чагровца повећава општи број одборника општине чагровачке у смислу чл. 70. зак. о општинама, ма да он, према укупном броју гласача нове општине, не би био увећан, те би се овај одношај могао регулисати само новим избором одборника за целу општину.

Кметови појединих села, према чл. 63. неће се бирати нови.

II

Суд општине приоварске, актом свјим Бр. 1671, пита.

„Решењем господина Министра Финансија од 23. јуна 1909. год. Пр. Бр. 2398/908, а по предходној одлуци овоопштинског одбора, одобрено је: да се деловођи ове општине у 1907. год. може издати из општинске касе 220 динара на име плате за поменуту годину, поред одобрене му плате у 500 динара, а колико му је окружни одбор био смањено приликом разматрања и одобравања буџета.

У Мин. решењу изрично је казано: „Да се поменута сума у 220 дин. има издати из општинске касе по рачунима за 1909. г. као издатак ван буџета и оправдати га формалним документима.“

Како у 1909. г. није било довољно кредита за исплату ових 220 дин. то је суд приликом склапања буџета за 1910 г. ставио ову суму у „дуговање“ изнео га пред оп. одбор, који је буџет одобрио а потом и окр. одбор.

Сад нови благајник а и часници општински неће да издају овај новац изговарајући се да издатак треба да одобри оп. одбор.

Моли се уредништво за обавештење,

1. Треба ли за овај издатак ма какво и чије решење или одобрење; и 2. Шта треба да ради деловођа који је заинтересован, ако му суд општински не би хтео својевољно ову дужну плату издати?“

— На ово питање одговарамо:

За издатак о коме је реч, одбор је у своје време донео своју одлуку, и ова је, у смислу чл. 10 закона о окружним, ереским и општинским буџетима одобрена и од стране г. Министра Финансија.

Према томе, нема потребе да сада одбор доноси нову одлуку, јер та околност, што издатак није учињен у 1909 години због новчане оскудице, не мења право деловође, нити ништи одлуку одбора и Министра.

И, како је у своје време овај издатак показан као дуговање по буџету за ову годину, то сада треба само констатовати рефератом да се одлука министрова није могла извршити у прошлој години, па је у вези са буџетском позицијом дуговања извршити и придружити рачунима за ову годину.

Ако би благајник и часници покушавали да осујете ову исплату, онда деловођа нека копира сав рад по овоме и одлуку Министра Финансија, па нека путем суда тражи забрану општинске покретности, па ће тада сигурно доћи до новца.

Само, наравно, овај би пут био ружан за општину, која у испуњавању својих обвеза треба да предњачи осталима, као год што и деловођа треба да буде обазрив према општини, ако она ову исплату не чини због тога, што тренутно није у новчаној могућности.

III

Суд општине слатинске, актом својим Бр. 1105, пита:

„Село Вел. Сугубина, које је било у саставу ове општине, има свега 214 пунолетних глава укупно са старим селом, и као такво тражило је да се од садашње општине слатинске одвоји и образује засебну општину. Указом Њег. Вел. Краља од 4. јула тек. год. уважена је молба овога села да се одвоји од општине слатинске и образује општину за себе под називом Вел. Сугубинска у истом срезу и округу.

Указом пак Њег. Велич. Краља од 10. јула тек. год решено је, да се *доњи део* села Вел. Сугубине одвоји од села Вел. Сугубине и образује село за себе под називом Старо Село с'тим, да и даље остане у саставу садашње општине.

Како су оба указа сада на извршењу код овог суда то се моли уредништво за објашњење:

Шта ће суд у овом случају да ради, хоће ли оба указа да изврши и са селом Вел. Сугубином деобу да изврши; кад се од села Вел. Сугубине последњим указом одваја један део села у којем случају селу Вел. Сугубини остаје свега 153 пунолетних глава, те према томе а по чл. 6 закона о општинама не може образовати општину за себе, или ће по млађем указу да одвоји од Вел. Сугубине старо село, а селу Вел. Сугубини да одреди дан за збор те да се овим реши где жели са општином припасти.

Да суд при извршењу ових указа не би у грешку пао, моли се уредништво да у првом наредном броју пружи суду обавештење о предњем, нашта му суд унапред изјављује благодарност“.

— На ово питање одговарамо:

Село Велика Сугубина тражило је, да се одвоји од општине слатинске и образује нову општину, и то му је указом од 4. јуна и одобрено.

Кад је оно поднело молбу за ово одвајање, *Доњи део* села био је саставни део В. Сугубине, те је, по томе, и тај део припао новој општини велико-сугубинској.

Указом од 10. јула *Доњи део* села В. Сугубине проглашен је, по закону о местима за село, али да и даље остане у саставу *садашње* општине.

Садашња је, пак, општина за њега општина велико-сугубинска.

Према томе, општина слатинска има само да регулише свој одношај према општини велико-сугубинској и са њом

изврши деобу имовине, у колико је ова била у заједници, а ново село Доњи део, регулисаваће своје одношаје само са селом В. Сугубином.

Тако стоји стање ствари према указима од 4. јуна и 10 јула.

А, ако би село Доњи део желело да се сада одвоји од општине в. сугубинске и приђе општини слатинској, оно има изнова да покрене то питање у смислу чл. 8 закона о општинама.

ОДЛУКЕ ДРЖАВНОГ САВЕТА И КАСАЦИОНОГ СУДА

У општинама, састављеним из више села, свако село може да бира само једног кмета, и ових мора бити онолико колико има села, из којих је општина састављена.

Радоје М. из Ч..... жалио се Државном Савету противу избора два кмета села Ч....., који је извршен 4. априла 1910 г. због ових неправилности:

1, што су избрани кандидати дужници општинске касе по извршним пресудама;

2, што је један од изабраних био осуђиван за злочинство; и

3, што је било подмићивања и агитације.

II Одсек Државног Савета, и не упуштајући се у оцену жалбених навода, нашао је, да овај избор не може остати у снази с тога, што се записником бирчког одбора утврђује, да је село Ч..... избрало два кмета, а међутим то по закону не може бити из ових разлога:

По чл. 53.г закона о општинама у сеским општинама, састављеним из више села, за кметове ће се узети *по један* из сваког села, а по чл. 100, истог закона у овим општинама мора бити онолико кметова, колико је места.

Према овоме и општина ч,, која је састављена из више села, може по наведеним законским прописима имати само онолико кметова, из колико је места (села) састављена, узимајући из сваког села само по једног кмета, а ни у ком случају не може једно село за себе бирати више од једног кмета.

С тога је на основу чл. 170, зак о општинама решио да се овај избор два кмета села Ч..... поништи.

Одлука од 17. маја 1910 год. № 6197.

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

Т Р А Ж Е С Е

Сретен Смиљанић, бакалски шегрт из Београда, побегао је 11. овог месеца од свог газде. Он је стар 14 година, омален, црномањаст. — Акт кварта дорћолског Бр. 3490.

Светомир Мајер, обућарски шегрт из Београда, 12. овог месеца побегао је од свог газде. Он је стар 13 година, висок, сув, смеђ. — Акт Управе Града Београда Бр. 25602.

Депосава Н., служавка код пешадијског капетана Г. Милана Радовановића из Београда,

побегао је од свога газде незнано где. Она је стара 12 година, плава. — Акт Управе Града Београда Бр. 25189.

Михајло Ђорђевић, обућарски шегрт из Београда, побегао је од свога газде. Он је стар 14 година, средњег раста, смеђ, са белегом на левом образу. — Акт кварта дорћолског Бр. 3547.

П О Т Е Р Е

Јанко Грујић, момак хлебрски, одговара код кварта дорћолског за извршену крађу, али се налази у бегству. Он је стар 17 година, смеђ, у одећу плаве боје са белим пруслуком. — Акт кварта дорћолског Бр. 3495.

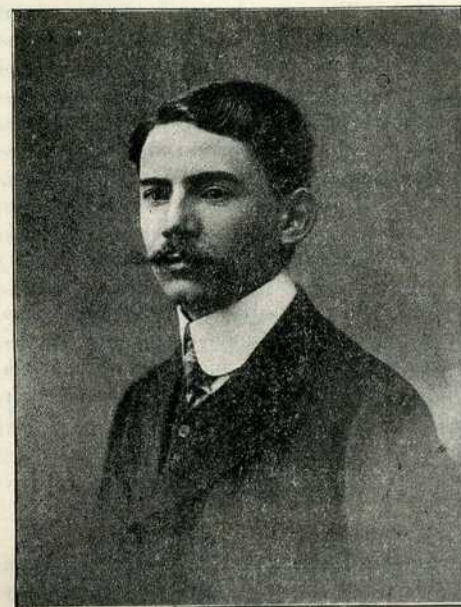
Драгомир — Драгић — Филиповић, бивши келнер и притвореник, 10. овог месеца побегао је из кварта теразијског. Он је стар 16 година, висок, смеђ. — Акт кварта теразијског Бр. 7592.

Непознати крадљивац, ноћу између 6. и 7. овога месеца разбио је дућан Ивану Огњановићу, бакалину из Београда, и том приликом украо му: 80 динара у готовом новцу, разног дувана и цигарета у вредности 40 динара и неколико кутија чоколаде са етикетом „Србија“ у вредности 15 динара. — Акт кварта налимског Бр. 5139.

Добривоје Илић, калфа сајдијски, 11. овог месеца покрао је свог газду Ивана Нерандића, сајдију из Паланке, и том приликом однео му 100 грама ломљеног злата, 1 златан прстен, две бурме, 1 златан ланац за цвекер, 1 емалиран сат никлени № 368, 1 роскоп сат отворен № 2, 1 сребрни емалиран сат са три капка, и разног материјала за оправку сатова у вредности 217 динара.

Он је стар 20—22 године, средњег раста, сувоњав, бркова малих и црних, косе смеђе. У одећу је беличастом са жутиим штрафтама, оковратником и мајжетнама у боји. — Депеша начелника среза јасеничког, округа смедеревског Бр. 15599.

Миљивоје Рувидић, чију слику доносимо, проневерио је 3800 динара својим газдама Браћи

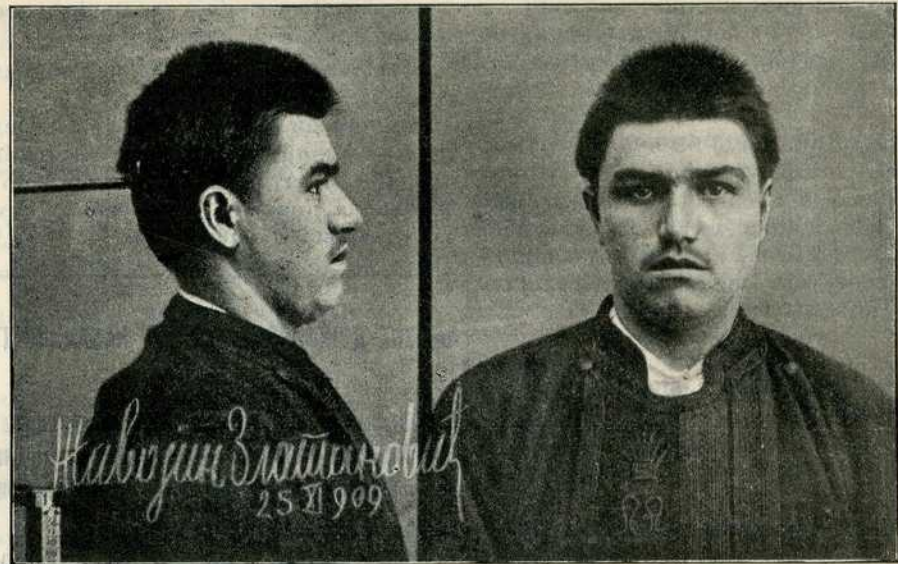
Месаровић, из Братинаца, па затим побегао. Он је средњег раста, плав. — Депеша начелника среза рамског Бр. 10640.

Живојин Златановић, осуђеник, чију слику доносимо. побегао је 14. овог месеца из Пожаревца. Он је стар 23 године, висок 164 см. косе смеђе, очију отворено плавих, од особених знакова има: три младежа на десном образу у величини сочива; младеж величине сочива на грудима за 3 см. испод и десно од леве сисе. — Делеша управе пожаревачког казненог завода Бр. 2721.

Војислав Атанацковић, бивши порезник среза тамнавског, има да се узме на одговор за учињене злоупотребе али се он налази у бегству.

Он је стар 34 године, раста средњег, добро развијен, риђих бркова, обријан. — Делеша Управе Града Београда Бр. 25942.

Препоручује се полицијским и општинским властима, да за овим побеглим лицима учине најживљу потеру, и у случају проналаска стражарно их упуте власти која је потерницу издала. с позивом на означене бројеве акта или делеша,

СКРЕЋЕ СЕ ПАЖЊА

Милан Николов, родом из Бугарске и **Мориц Аберман**, родом из Галца, оба професионални коцкари, ухваћени су у скитњи и без исправа на оvd. железничкој станици, зашто су пресудом Управе града Београда Бр. 26269 кажњени са по двадесет дана затвора и прогонством на свагда из Србије. Како није искључена могућност, да су за време свога бављења у Србији извршили какво казнимо дело, то износећи њихове фотографије позивамо полицијске и општинске власти, да одмах јаве ако што знају о њима.

КРАЂЕСТОКЕ

Ноћу између 12. и 13. овог месеца, непознати крађивац украо је Јовану Косићу из В. Крне, једну кобилу матору 3 године, длаке алатасте, у обе предње ноге путоногасту. — Делеша начелника среза јасеничког округа смеревског Бр. 15523.

Ноћу између 10. и 11. овог месеца, непознати крађивац украо је Ђорђу Николићу, баштовану из Жаркова, једног коња, маторог 18 година, високог 140 см. длаке затвореноратасте, у десну задњу ногу путаст, са жигом положено «Т» ровашеног у лево уво. — Акт начелника среза врачарског Бр. 11070.

Обраћа се пажња свима полицијским и општинским властима на ове крађе и крађивце.

НЕСТАЛА СТОКА

5. овог месеца, Богосаву Петровићу, нестала је кобила матора 4 године, длаке отвореноратасте, у десну задњу ногу путаста, висока 155 см. — Акт начелника среза тамнавског Бр. 10847.

УХВАЋЕН

Светозар Станковић, одбегли осуђеник нишког казненог завода, чију смо потерницу донели у 26. броју ухваћен је.

